

skal være passende straffe, hvis man overtræder noget, og det er det punkt, som lovforslaget tager fat på.

Den anden klump handler om, at risikoen for, at man bliver afsløret, hvis man gør noget galt, skal være meget stor, og den skal helst være 100 pct. Det har en meget stor præventiv effekt, hver gang vi taler om lovovertrædelser. Hvis der er stor mulighed for, at man bliver opdaget, har man ikke så meget lyst.

Men den tredje klump, der er mindst lige så vigtig, handler om, at man er motiveret, altså at systemerne er indrettet sådan, at man faktisk ikke går ud og forurener, simpelt hen fordi det ikke kan betale sig for den enkelte at forurene. Det er en meget vigtig klump at have med, når vi diskuterer dette spørgsmål.

SF's forslag vil alene tage fat på straffevåbenet, og jeg vil i fortsættelse af det, som blev citeret før, citere følgende fra bemærkningerne til lovforslaget:

»Kun på denne måde sikres det, at den tilsvining af havet, der sker for økonomisk vindings skyld, på en effektiv måde kan bringes til ophør.«

Det er jo bemærkelsesværdigt, når det kommer fra SF, for da vi diskuterede mulighederne for at få bragt antallet af spritbilister ned, troede SF ikke rigtig på dette middel, og da vi talte om, hvordan vi skulle bekæmpe voldskriminaliteten, var straffen lige pludselig ikke særlig effektiv.

I Det Konservative Folkeparti tror vi altid på, at straffen har en præventiv effekt, men straffe alene klarer det aldrig.

Hvad ville der ske, hvis vi fulgte SF? Hvis vi får de hårdeste straffe i hele verden, vil vi jo ikke løse noget miljøproblem. De banditter, der sviner vore have til med olie, vil så bare sejle ned i Den Engelske Kanal eller Biscayen og lukke den ud dér. Vi ville ikke løse et problem, vi ville flytte det, mener jeg.

Selvfolgelig skal Danmark ikke være det sted, hvor man billigst kan komme af sted med at forurene – det vil vi ikke være med til – men da der er tale om et internationalt forhold, skal vi være opmærksom på, om der er en passende balance i vort straffesystem, og det vil vi gerne være med til undersøge under udvalgsarbejdet. SF kan måske allerede nu oplyse, hvad straffen er for tilsvarende gerninger begået af andre landes skibe i andre områder af verden. Vi se må tinge-
ne i en sammenhæng.

Når det gælder det, der hedder opklaringsprocenten, har vi mange gange påpeget, at der ikke er fanget én eneste miljøsynder af slagsen her i Danmark. Det forhold skal vi have bragt bedre på plads; det kan ikke passe, at man i Polen er bedre til at arbejde med dette område, end vi er i Danmark.

Det må ikke kunne betale sig at forurene, og derfor skal vi selvfølgelig også have lavet nogle mekanismer, der gør, at det kan betale sig at opføre sig ordentligt, og det har vi også efterspurgte ideer om.

Alt dette munder ud i fire spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren, og som jeg håber han kan svare på.

Det første er: Hvor langt er man kommet med at undersøge tilsætning af kemikalier til olien, sådan at den kan udledes uden at blive opdaget?

Det andet er: Er det muligt for ministeren at fremskynde revisionen af flyovervågningsordningen, for vi er rent faktisk i den situation, at der siden januar er sket stadig flere overtrædelser?

Det tredje spørgsmål er: I udvalget har vi stillet en række spørgsmål om den radartype, der bliver benyttet ved flyovervågningen. Kan ministeren afsløre, cirka hvornår han vil svare på de spørgsmål, så vi kan komme lidt videre i sagen?

Det fjerde spørgsmål: Kan ministeren oplyse, hvor langt man er kommet i overvejelserne om ændret lovgivning, der vil muliggøre etablering af et anlæg, som kunne modtage og bearbejde den olie, som udledes fra skibene, på en måde, så det er økonomiske tillokkende?

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Hr. Langkilde siger, at skibene i stedet for at udlede olie i danske farvande bare vil gøre det i f.eks. Den Engelske Kanal. Det tror jeg slet ikke man vil gøre, for der er mindst lige så befærdet, som der er her. Det er ikke det, det drejer sig om. De, der laver dette her, ved, hvad de gør, og de gør det helt bevidst. Det er ikke engang skibe, der sejler så langt som til Den Engelske Kanal, tværtimod er det ganske givet nogle, der sejler i Østersøen.

Derfor er det, det drejer sig om, måske snarere, at man fik etableret et samarbejde om en indsats i Østersøen, hvad der også blev lagt op til fra finsk side i Nordisk Råd.